

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2555

гр. София, 08.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 08.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разгледа дело номер **3395** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 217, ал. 2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на ВСС срещу Заповед № РА-20-11/04.02.2021 г., издадена от Главния архитект на Столична община, с която е наредено ВСС да извърши необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне и заздравяване на строеж „Четириетажна сграда“, с идентификатор 68134.305.369.1 по КККР, част от комплекс, находящ се в устройствена зона ОО – зона за обществено-обслужващи дейности, кв. 216, м. „Западно направление“ по плана на [населено място], район „В.“-СО, така че строежът да отговаря на съществените изисквания на чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, с цел удължаване на експлоатационните качества на сградата.

В жалбата е инкорпорирано искане за спиране предварителното изпълнение на заповедта на основание чл. 217, ал. 2, във връзка с чл. 217, ал. 1, т. 9 от ЗУТ.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Съгласно чл. 217, ал. 1 от ЗУТ жалбата не спира изпълнението на акта като според, ал. 2 на същата разпоредба съдът може да спре изпълнението му. Предвид това искането следва да бъде разгледано по реда на чл. 166, ал. 4 АПК.

С оглед посочения ред, съдът намира искането за допустимо - инкорпорирано е в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е неблагоприятно засегнато от разпореденото.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай - арг. чл. 217, ал. 1, т. 9 ЗУТ, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл. 60, ал. 1 АПК.

В текста на чл. 217, ал. 1, т. 9 от ЗУТ изрично е предвидено, че подадените пред съда жалби не спират изпълнението на заповедите по чл. 195 и чл. 196 ЗУТ. В тази хипотеза специална законова норма определя конкретни случаи на предварително изпълнение и административният орган ще може да я приложи, без да е необходимо да обосновава наличието на някои от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 АПК. С разпоредбата на ал. 2 на цитираната норма е дадена възможност на съда да спира изпълнението на посочените заповеди. В този случай молителят следва да обоснове необходимостта от спиране на допуснатото изпълнение, като докаже наличието на засягане на свой интерес, който да е равен по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 АПК.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на, ал. 2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е противопоставим на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е да докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 4 във вр. с, ал. 2 АПК.

В случая такова твърдение не е наведено в жалбата. От друга страна аргументите на жалбоподателя са по същество на спора, а твърденията за настъпването на затруднения при изпълнението на заповедта са както неотнормирани към искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, така и не са подкрепени със съответните доказателства, от които да се направи извод за степента на засягане на посочените интереси и дали това засягане би могло да се противопостави на защитените от закона обществени такива. Не на последно място изтъкнатите аргументи, свързани с инвестиционни намерения и евентуални трудности при спазване на законови процедури във връзка с изпълнение на заповедта не са доводи, които биха могли да обосноват спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт. Поради това искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 АПК вр. чл. 217, ал. 2 ЗУТ, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на ВСС за спиране предварителното изпълнение на Заповед № РА-20-11/04.02.2021 г., издадена от Главния архитект на Столична община, с която е наредено ВСС да извърши необходимите ремонтни и възстановителни дейности за поправяне и заздравяване на строеж „Четириетажна сграда“, с идентификатор 68134.305.369.1 по КККР, част от комплекс, находящ се в устройствена зона ОО – зона за обществено-обслужващи дейности, кв. 216, м. „Западно направление“ по плана на [населено място], район „В.“-СО, така че строежът да отговаря на съществените изисквания на чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, с цел удължаване на експлоатационните качества на сградата.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния

административен съд.

СЪДИЯ: